

ANNEX 5 PRINCIPLES AND GUIDELINES FOR CALCULATING REGIONAL VALUE CONTENT ON THE ATIGA	ภาคผนวก ๕ หลักเกณฑ์และแนวทางสำหรับการคำนวณสัดส่วน มูลค่าการผลิตในภูมิภาค ภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน
A. Principles to Determine Cost for Regional Value Content	ก. หลักเกณฑ์ในการกำหนดต้นทุนสำหรับสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาค
i. Materiality – all cost material to the evaluation, assessment and determination of origin;	๑. สาระสำคัญ – ต้นทุนวัสดุทุกชนิด มีความสำคัญต่อการประเมินค่า การตีราคา และ การกำหนดถิ่นกำเนิดสินค้า
ii. Consistency – costing allocation method should be consistent unless justified by commercial reality;	๒. ความสอดคล้องตรงกัน – วิธีการจัดสรรต้นทุนควรจะสอดคล้องกัน เว้นแต่พิสูจน์ความถูกต้องได้ตามหลักการที่เป็นจริงเชิงพาณิชย์
iii. Reliability – costing information must be reliable and supported by appropriate information;	๓. ความน่าเชื่อถือ – ข้อมูลทางต้นทุนจะต้องมีความน่าเชื่อถือ และมีหลักฐานประกอบที่เหมาะสม
iv. Relevance – costs must be allocated based on objective and quantifiable data;	๔. ความเกี่ยวเนื่องกัน - ต้นทุนจะต้องกำหนดอยู่บนข้อมูลที่เป็นจริงและสามารถบอกจำนวนได้
v. Accuracy – costing methodology should provide an accurate representation of the cost element in question;	๕. ความถูกต้อง – วิธีการคิดคำนวณต้นทุนจะต้องแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของต้นทุนที่สงสัยได้อย่างถูกต้อง
vi. Application of GAAP of the exporting country – costing information must be prepared in accordance with the generally accepted accounting principles and this includes the avoidance of double-counting of cost items;	๖. การใช้หลักการทางบัญชีที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป (GAAP) ของประเทศผู้ส่งออก - ข้อมูลต้นทุนจะต้องจัดเตรียมให้สอดคล้องกับหลักการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป และรวมถึงการหลีกเลี่ยงการนับต้นทุนซ้ำซ้อน
vii. Currency – updated costing information from existing accounting and costing records of companies should be used to calculate origin.	๗. ความเป็นปัจจุบัน – ข้อมูลต้นทุนล่าสุดจากบัญชีการเงินและบันทึกต้นทุนของบริษัทควรจะนำมาใช้สำหรับการคำนวณถิ่นกำเนิดสินค้า
B. Guidelines for Costing Methodologies	ข. แนวทางสำหรับวิธีการคิดคำนวณต้นทุน
i. Actual Costs – basis for actual costs should be defined by the company. Actual costs should include all direct and indirect costs incurred in producing the product.	๑. ต้นทุนที่แท้จริง – หลักการสำหรับต้นทุนที่แท้จริงควรจะถูกกำหนดโดยบริษัท ซึ่งจะรวมต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมทุกรายการที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้า

<p style="text-align: center;">ANNEX 5</p> <p style="text-align: center;">PRINCIPLES AND GUIDELINES FOR CALCULATING REGIONAL VALUE CONTENT ON THE ATIGA</p>	<p style="text-align: center;">ภาคผนวก ๕</p> <p style="text-align: center;">หลักเกณฑ์และแนวทางสำหรับการคำนวณสัดส่วนมูลค่าการผลิตในภูมิภาคภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน</p>
<p>ii. Projected and Budgeted Costs – projected costs may be used if it is justified. Companies should provide variance analysis and proof during the period origin is claimed to indicate accuracy of projections.</p>	<p>๒. ต้นทุนที่วางแผนและที่วางงบประมาณไว้ – ต้นทุนที่วางแผนไว้อาจนำมาใช้ได้หากพิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง โดยบริษัทควรจัดเตรียมการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการพิสูจน์ในช่วงเวลาที่อ้างสิทธิในถิ่นกำเนิดสินค้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องของแผนที่วางไว้</p>
<p>iii. Standards Costs – the basis for standards costs should be indicated. Companies should provide evidence that the costs are used for accounting purposes.</p>	<p>๓. ต้นทุนมาตรฐาน – หลักการสำหรับต้นทุนมาตรฐานควรจะแสดงไว้ โดยบริษัทควรเตรียมหลักฐานว่าเป็นต้นทุนสำหรับใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางบัญชี</p>
<p>iv. Average/Moving Average Costs – average costs may be used if justified; the basis for calculating average costs, including time period, etc. should be highlighted. Companies should provide variance analysis and proof during the period origin is claimed to indicate accuracy of average costs.</p>	<p>๔. ต้นทุนเฉลี่ย/เคลื่อนไหวเฉลี่ย – ต้นทุนเฉลี่ยอาจนำมาใช้ได้หากพิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง หลักการสำหรับการคำนวณต้นทุนเฉลี่ย รวมถึงระยะเวลา ฯลฯ ควรจะแสดงไว้อย่างชัดเจน โดยบริษัทควรจัดให้มีการวิเคราะห์ความแปรปรวนและการพิสูจน์ในช่วงเวลาที่อ้างสิทธิในถิ่นกำเนิดสินค้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องของต้นทุนเฉลี่ย</p>
<p>v. Fixed Costs – fixed costs should be apportioned according to sound cost accounting principles. They should be a representative reflection of unit costs for the company in the particular period in question. The method for apportionment should be indicated.</p>	<p>๕. ต้นทุนคงที่ – ต้นทุนคงที่ควรจะแบ่งสรรตามหลักการทางบัญชีต้นทุนที่ถูกต้อง ซึ่งควรเป็นตัวแทนที่สะท้อนถึงต้นทุนต่อหน่วยของบริษัทโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่สงสัย โดยวิธีสำหรับการแบ่งสรรควรจะแสดงไว้ด้วย</p>